

Değişime Hazırlanmak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 1Ko. 10:1-13, Yar. 2:24, 1Ko. 13:4-8, 1Sa. 1:27, Mezmur 71, 1Ko. 15:24-26.

HATIRLAMA METNİ: “Adalet O’nun önünde yürüyecektir, ve adımlarının izini bize yol edecek” (Mezmur 85:13, KM).

Yaşam değişikliklerle dolu. Sürekli değişiklikler olur. Değişmeyen tek şey değişim gerçeğinin kendisidir. Değişim aslında bizzat varlığımızın bir parçasıdır. Fizik kuralları bile değişimin gerçeğinin en temel yapısında bulunduğunu öğretiyor.

Değişimler genellikle hiç beklenmedik şekilde gerçekleşir. Biz hayatımızın rutini içinde devam ederken, aniden, bir anda her şey değişir ve tamamen hazırlıksız yakalanırız.

Öte yandan, bazen değişimlerin geldiğini görebiliriz. Bize artık işlerin farklı olacağını bildiren ön ikazlar, işaretler, göstergeler verilir. Bu olduğunda, gelmekte olduğunu gördüğümüz şeye karşı, olabildiğince hazırlanmaya başlamak akıllıca olur. Bu değişikliklerin birçoğu büyüktür: evlilik, çocuk sahibi olma, yaşlanma, hatta ölüm.

Evet, biz toplumdan uzak bir şekilde yaşamıyoruz. Öyleyse, bizim yaşadığımız değişiklikler ailelerimizi de etkileyebilir, hem de çok. Aynı zamanda, ailelerimizdeki değişiklikler de her aile ferdini etkileyebilir.

Bu hafta, çoğumuzun er ya da geç, şu ya da bu şekilde karşılaştığı bazı değişimlere ve bu değişimlerin aile hayatını ne şekilde etkileyebileceğine bakalım.

**20 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Hazırlıksız

Allah'ın Sözü'nün bir özelliği vardır: insan hayatının gerçeklerini göz ardı etmez. Tersine, bunları tüm sertliğiyle, zaman zaman da bütün acısı ve çaresizliğiyle ortaya koyar. Hatta, Kutsal Kitap'ın ilk birkaç sayfası ve son birkaç sayfası haricinde, Allah'ın Sözü insan neslinin üzücü bir resmini çizmektedir. Pavlus şu sözleri yazarken abartmıyordu: “Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı” (*Rom. 3:23*).

1. Korintliler 10:1–13 ayetlerini oku. Burada hangi ikazlar ve hangi vaatler var?

Birçok yönden, hayattaki pek çok eylemimiz yalnızca değişime gösterdiğimiz tepkilerdir. Sürekli değişimle karşılaşırız; Hristiyanlar olarak karşımızdaki zorluk, aksi yöndeki ayartılara rağmen, Allah'a güvenerek ve itaat yoluyla imanımızı ortaya koyarak, hayatımızdaki değişiklikleri imanla ele almaktır.

“Dünya en çok insanlara ihtiyaç duyar: satın alınamayacak veya satılamayacak insanlara, canlarının derinliklerinde doğru ve dürüst olan insanlara, günaha adını doğru koymaktan korkmayan insanlara, vicdanlarının göreve sadakati tıpkı pusulanın iğnesinin kutbu göstermekten şaşmadığı gibi şaşmayan insanlara, gök yıkılsa doğruluğun yanında duracak insanlara.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 57. Bu sözler eski İsrail için Ellen White'in zamanında olduğu kadar geçerliydi, aynı şekilde bugün bizim için de geçerlidir.

Aşağıdaki ayetlerdeki kişiler değişimle karşılaştıklarında hangi hataları yaptılar ve biz onların hatalarından ne öğrenebiliriz?

Elç. 5:1–10 _____

Yar. 16:1, 2, 5, 6 _____

Mat. 20:20–22 _____

Değişiklikler geldiğinde genellikle ayartılar, zorluklar ve hatta bazen korku ile birlikte gelirler. Bu nedenle, onları doğru şekilde ele almak için ruhsal zırhla kuşanmış olmamız çok önemlidir. Tekrar, değişimlerin beklenmedik ya da hayatın sıradan parçaları olmaları fark etmeksizin, gelmekte olan görünene ya da görünmeyen şeylere karşı hazırlıklı olmalıyız.

Evliliğe Hazırlanmak

Bir kişinin yaşadığı en büyük değişimlerden biri evliliğdir.

Tabii ki herkes evlenmez. Sonuçta, en büyük örneğimiz İsa hiç evlenmedi, birçok Kutsal Kitap karakteri de öyle.

Fakat birçok insan evleniyor, dolayısıyla Kutsal Kitap muhakkak ki hayatı değiştiren en büyük faktörlerden biri olan evlilik konusunda sessiz kalmamıştır.

Kutsal Kitap'ta söz edilen ilk toplumsal düzenleme evliliğdir. Allah için evlilik o kadar önemlidir ki, Aden bahçesinde Adem ile Havva'ya evlilik hakkında söyledikleri Kutsal Yazı'da üç yerde daha karşımıza çıkıyor. "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak" (*Yar. 2:24; ayrıca bkz. Mat. 19:5, Mar. 10:7, Ef. 5:31*). Bu ayetler bize, kişi evlendiğinde yaşamındaki en önemli ilişkinin, ebeveynleriyle olan ilişkisinden bile daha fazla, eşyle arasındaki ilişkisi olması gerektiğini söylüyor. Bir erkekle kadın arasındaki evliliğin Allah için bu kadar önemli olmasının sebeplerinden biri de, Oğlu İsa ile gelini kilise arasındaki ilişkiyi simgeliyor olmasıdır (*Ef. 5:32*).

Bir ev inşa ederken, oturup maliyeti hesaplamak zorundayız (*Luka 14:28-30*); ya bir yuva kurarken ne kadar daha çok? Ev, tuğla ve harçla, ahşap ve demirle, teller ve camla inşa edilir. Bir yuva ise maddesel olmayan şeylerle kurulur.

Yaşamın tüm unsurları için önemli olan, fakat evliliğe hazırlananlar için bilhassa önem taşıyan özellikler neler? 1Ko. 13:4-8; Gal. 5:22, 23.

Evliliğe hazırlık, bizzat ve şahsen kendimizle başlamalıdır. Aynı zamanda, müstakbel eşimize de bizi iyi bir şekilde tamamlayıp tamamlamadığını görmek için dikkatle bakmalıyız. Çalışkan biri mi? (*Özd. 24:30-34*). Asabi mi? (*Özd. 22:24*). Ortak inançları paylaşıyor muyuz? (*2Ko. 6:14, 15*). Ailem ve arkadaşlarım müstakbel eşim hakkında ne düşünüyor? (*Özd. 11:14*). İmana mı dayanıyorum, yoksa sadece duygulara mı? (*Özd. 3:5, 6*). Bu sorulara verilen cevaplar, mutlulukla dolu bir gelecek ya da ömür boyu üzüntü anlamına gelebilir.

Bazı iyi evlilikleri düşün. Bunlarda, diğer türden kişilerarası ilişkiler için de geçerli olabilecek hangi ilkeleri buluyorsun?

Çocuk Sahibi Olmaya Hazırlanmak

Pek az şey bir çocuğun doğumu kadar hayatımızı değiştirebilir. Ailedeki hiçbir şey bir daha eskisi gibi olamaz ve olmayacaktır.

“Yiğidin elinde nasılsa oklar, öyledir gençlikte doğan çocuklar. Ne mutlu ok kılıfı onlarla dolu insana!” (Mez. 127:4, 5).

Ayrıca, çocuklar ebeveynlerine onlara bakmak için ihtiyaçları olan her şeyi anlatan ve oluşabilecek sorunların ne şekilde üstesinden gelineceğini gösteren kullanma kılavuzlarıyla birlikte gelmezler. Deneyimli ebeveynler bile kimi zaman çocuklarının eylemleri, sözleri ya da tavırları karşısında şaşkına dönerler.

Evliliğe hazırlanmak ne kadar önemliyse, çocuk sahibi olmayı isteyenlerin bu harika sorumluluğa hazırlanması da o kadar önemlidir.

Doğumlar hakkındaki aşağıdaki öyküler ne kadar benzersiz olsalar da, çocuk sahibi olmaya hazırlananlar bu öykülerden hangi ilkeleri çıkartabilirler? 1Sa. 1:27; Hak. 13:7; Luke 1:6, 13–17, 39–45, 46–55, 76–79.

Bu ebeveynler ne kadar harika bir sorumluluğa ve fırsata sahipti. Üçü peygamberlerin ve İsrail'in önderlerinin ebeveynleri olacaktı, çocuklarından biri vaat edilen Mesih'in öncüsü, biri de Mesih olacaktı.

Her ne kadar bizim çocuklarımızın kaderinde Kutsal Kitap peygamberleri olmak yoksa da, ebeveynler yine de yaşamlarındaki bu kökten değişikliğe karşı hazırlıklı olmalıdırlar.

“Daha çocuğun doğumundan önce, kötülüğe karşı savaşta başarılı bir şekilde çarpışmasını sağlayacak olan hazırlıklar başlamalıdır.

“Anne çocuğunun doğumu öncesinde keyfine düşkünse, bencilse, sabırsız ve hoşgörüsüzse, bu özellikler çocuğun mizacında yansımaları bulacaktır. Bu nedenle birçok çocuk, neredeyse alt edilemez kötülük eğilimlerini doğuştan miras almıştır”—Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 256.

Bizim gözetimimiz altında olan çocuklar olsun, ya da başkalarına karşı sorumluluğumuz olsun, bu sorumlulukları Tanrı yoluna en yaraşır şekilde yerine getirmek için yapabileceğimiz şeyler neler?

Yaşlılığa Hazırlanmak

“Ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, bilemedin seksen, o da sağlıklıysak; en güzel yıllar da zahmetle, kederle geçiyor, çabucak bitiyor, uçup gidiyoruz” (Mez. 90:10). Musa'nın bu sözleri bize zamanın acımasızca ilerleyişini hatırlatıyor. Yıllar gelip geçtikçe, bedenimizdeki değişiklikleri görmeye ve hissetmeye başlıyoruz. Saçlarımız ağarıyor ya da dökülüyor, yavaşlamaya başlıyoruz ve ağrılarla sızılar her gün bize eşlik ediyor. Evliysek ve çocuk sahibiysek, çocuklarımız da çocuk sahibi olurlarsa biz de torun sahibi olmayı tatmış oluruz. Hayatın önceki mevsimleri, son mevsime hazırlanmamız için bize yardımcı olmuştur.

71. Mezmuru oku. Bu mezmur bize sadece yaşlılığa hazırlanmakla ilgili değil, genel olarak hayatla ilgili ne öğretiyor?

71. Mezmur, yaşamla birlikte gelen zorlukları tecrübe eden, fakat daima Allah'a güvenmiş olduğu için mutlu olan yaşlı bir kişinin mezmurudur. Yaşlanmanın en iyi yolu henüz gençken O'na güvenmemizdir. Genel hatlarıyla, bu mezmurun yazarı hayatının bu mevsiminde ilerlerken öğrendiği üç önemli dersi paylaşıyor.

1. Allah'a dair derin ve kişisel bir bilgi edin. Gençliğinden itibaren (Mez. 71:17), Allah onun sağlam sığınağı (Mez. 71:1, 7) ve Kurtarıcısı'ydı (Mez. 71:2). Allah bir kaya ve kaledir (Mez. 71:3), onun umudu ve dayanağıdır (Mez. 71:5). Allah'ın yüce işlerini anlatıyor (Mez. 71:16, 17), O'nun gücünden ve kudretinden (Mez. 71:18) ve yaptığı büyük işlerden bahsediyor (Mez. 71:19). Sonunda “Senin gibisi var mı, ey Tanrı?” (Mez. 71:19) diye haykırıyor. O'nun Sözü'nü çalışırken ve bizim için tüm yaptıklarımızı düşünmek için duraksadığımızda, Allah'la bu şekilde günlük sohbetler yapmak bizim O'nunla olan deneyimimizi derinleştirecektir.

2. İyi alışkanlıklar edin. İyi beslenme, egzersiz, su, güneş ışığı, dinlenme ve benzerleri, daha uzun yaşamamıza ve hayatın tadını daha iyi almamıza yardımcı olacaktır. Mezmurcunun güven (Mez. 71:3), övgü (Mez. 71:6) ve umut (Mez. 71:14) alışkanlıklarından nasıl bahsettiğine özellikle dikkat edin.

3. Allah'ın işi için tutkulu ol. Bu mezmurdaki kişi yaşlılığında boş durmanın peşinde değildi. Emekliliğinde bile Allah'ı övmeye devam etmek (Mez. 71:8) ve insanlara O'ndan bahsetmek istiyordu (Mez. 71:15–18).

Yaşlılar için, yaşlanmanın faydalarından bazıları neler? Gençlerle paylaşabileceğiniz, gençken bilmediğiniz fakat bugün bildiğiniz neler var?

Ölüme Hazırlanmak

İkinci Geliş'te hayatta olmadığımız takdirde, hepimizin bekleyebileceği değişim tüm değişimlerin en büyüğüdür: yaşamdan ölüme geçiş. Evlilik ve doğumla birlikte, aile üzerinde birinci dereceden bir aile ferdinin ölümü kadar etkili başka değişim var mıdır?

1. Korintliler 15:24–26 ayetlerini oku. Bu ayetler ölüm hakkında bize ne öğretiyor?

Tabi ki, pek çok kez ölüm beklenmedik ve feci bir şekilde gelir. Kaç adam, kadın, hatta çocuk, bir sabah uyanığında gün batmadan önce gözlerini uykuya değil de ölüme kapamak için uyanmıştır? Ya da bir sabah uyanmış ve gün batmadan bir aile ferdini kaybetmiştir?

Rabb'e imanla bağlı olduğunuzdan emin olmak ve an be an O'nun doğruluğuyla örtünmek dışında (bkz. Rom. 3:22), kendiniz ya da sevdiğiniz için, yaklaştığını fark etmediğiniz ölüme hazırlıklı olamazsınız.

Öte yandan, sadece birkaç aylık ömrünüz kaldığını bilerseniz ne yapardınız? Ölümün bize ne zaman galip geleceğini kesin olarak bilemeyebiliriz, fakat hayatımızın sonuna yaklaştığımızda bunu kesinlikle bilebiliriz. Bu nedenle, kendimizi ve ailemizi kaçınılmaz sonuca hazırlamak ne kadar da önemlidir.

Davut'un oğlu Süleyman'a söylediği son sözlerin bir kısmını içeren 1. Krallar 2:1–4 ayetlerini oku. Bu sözlerden hem kendimiz hem de ailemizin fertleri için ölüme hazırlanmakla ilgili hangi dersleri alabiliriz?

İlk bakışta “*Bu kadari da fazla!*” denilebilir. “*Zina işleyerek karısını hamile bıraktıktan sonra Uriya'yı öldüren Davut (bkz. 2. Samuel 11), oğluna Rabb'in yolunda yürümesini söylüyor.*” Öte yandan, belki de Davut'un sözlerinin bu kadar güçlü olmasının nedeni tam da bu günah ve getirdiği korkunç sonuçlardı. Şüphesiz, oğlunu kendi yöntemiyle uyararak, kendisi için böyle büyük kedere yol açan ahmaklıktan uzaklaştırmaya çalışıyordu. Davut günahın bedeliyle ilgili dersleri zor yoldan öğrenmişti ve şüphesiz oğlunu bizzat tecrübe ettiği kederden koruyabilmeyi umut ediyordu.

EK ÇALIŞMA: Eski İsrail'in çölde geçirdiği zamanın öyküsünü okursak, Allah'ın sevgisinin ve gücünün muazzam bir şekilde açığa vurulmasına rağmen, büyük değişikliklerle karşılaşıldığında sürekli hata ardına hata yapıldığını görürüz. Hatta, İsrail nihayet Vaat Edilmiş Ülke'ye girmeden —ve böylece başka bir büyük değişimle karşı karşıya gelmeden— hemen önce, Musa eski İsrail'e şunları söylemişti: "RABB'in Baal-Peor'da neler yaptığını kendi gözlerinizle gördünüz. Tanrınız RAB, Baal-Peor'a tapan herkesi aranızdan yok etti. RABB'e bağlı kalan sizler ise hâlâ yaşamaktasınız. İşte, Tanrım RABB'in buyruğu uyarınca size kurallar, ilkeler verdim. Öyle ki, mülk edinmek için gideceğiniz ülkede bunlara uyasınız. Onlara sınımsızca bağlanın. Çünkü ne denli bilge ve anlayışlı olduğunuzu uluslara bunlar gösterecek. Bu kuralları duyunca, uluslar, 'Bu büyük ulus gerçekten bilge ve anlayışlı bir halk!' diyecek. Tanrımız RAB her çağırdığımızda bize yakın olur. Tanrısı kendisine böylesine yakın olan başka bir büyük ulus var mı? Bugün size verdiğim bu yasa gibi adil kuralları, ilkeleri olan başka bir büyük ulus var mı? Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın." (Yas. 4:3–9). Rabb'in bizim için yaptığını unutmamak ne kadar önemli. Unutmamak içinse, onu başkalarına ve bizden sonra gelenlere öğretmekten daha iyi bir yol var mı? Tüm bu öyküde ailenin ne derecede merkezi olduğuna dikkat edin, söyle ki, bunları çocuklarına öğretmeliydiler. Peor'daki günah aile hayatı için yıkımdan başka bir anlama gelemezdi. "Allah'ın hükmünü İsrail'in üzerine getiren suç, şehvet düşkünlüğüydü. Kadınların canları tuzağa düşürme çüreti Baal-Peor'da sona ermedi." —Ellen G. White, *The Adventist Home [Adventist Aile]*, s. 326.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Derste, evlilik, çocuk sahibi olma, yaşlanma ya da diğer şeyler gibi hayatın önemli evreleriyle karşılaşmak için yaptığımız hazırlıklarla ilgili konuşun. Bu değişiklikler ailenizi ne şekilde etkiledi? Başkalarının aynı aşamaları karşılamalarına yardımcı olabilecek ne öğrendiniz?
- ❷ Davut'un Süleyman'a söylediklerini, tekrar Bat-Şeva'yla işlediği günah bağlamında düşünün, bu Davut'un hükümlerinin sonraki yılları üzerine gölge düşüren ve ailesini kötü yönde büyük ölçüde etkileyen bir felâketti. Tüm bunlara rağmen, Allah'ın lütfunun işlediği gerçeğini hangi şekillerde görüyoruz?

Bir Bebek İçin Dua

Marjorie Chisonga tarafından yazılmıştır.

Oğlum ben evlendikten bir sene sonra doğdu.

Fakat başka olmadı. Başka çocuk yoktu.

İnsanlar bu durumu farketmeye başlamıştı. “Neden gebe kalmıyorsun?” diye sordu biri. “Belki bir doktora görünmen gerekiyordu,” dedi bir diğeri.

Bazıları da cadı doktorunu ziyaret etmemi tavsiye etti.

Kocam ve ben daha fazla çocuk istiyorduk. Kocam, Monze, Zambiya’da bir Yedinci Gün Adventist yatılı okulu olan Rusangu Ortaokulu’nda ders veriyordu. Ben de bir ilkokul öğretmeni olmak için çalışıyordum.

Ailemin büyüklüğünü sorgulayanlara ne diyebilirdim?

“Durum bu” diye defalarca tekrarladım. “Tanrı sağlayacaktır”

İnsanların acıyan gözleri beni üzmüyor ya da sinirlendirmiyordu. Fakat zaman geçtikçe bazı batıl inançlı arkadaşlarım, benim bilinmeyen bir sebepten ötürü cezalandırıldığımı düşünmeye başlamıştı.

Ardından kocamın kız kardeşi öldü, ve onun 3 yaşındaki kızını evlat edindik. Artık evimizde iki çocuk vardı. Batıl inançlı arkadaşlarım bu duruma sevindi, evdeki kızın varlığının hormonlarımızı uyandıracak ve başka bir bebeğimin olacağını söylüyorlardı.

Hala hiçbir şey olmuyordu.

Ama Kutsal Kitap, 1. Samuel’deki Hanna’nın hikayesi bana umut verdi. Hanna Tanrı’ya bağlı, asla vazgeçmeyen bir kadındı. Tanrı onu yanıtlayana kadar dualarında ısrar etti ve sonunda Samuel’i doğurdu. Kocam ve ben de dua etmeye devam ettik. Upuzun 13 yıl boyunca dua ettik. Ardından bir gün bir şeylerin farklı olduğunu hissettim. Hamileydim! Kocam ve ben oracıkta diz çöktük ve Tanrı’ya şükranlarımızı sunduk. İkinci çocuğumuza, Tonga dilinde “zamana değer” anlamına gelen Cheelala ismini verdik. O, beklenen zamana kesinlikle değeri. Hemen ardından “olacak olan olsun” anlamını taşıyan Chakondela isimli üçüncü oğlumu doğurdum.

Küçük oğullarım şimdi 17 ve 14 yaşında ve İsa’yı çok seviyorlar.

Tanrı benim ailemi cömertçe kutsadı. Sadece sabırlı olmamız gerekiyordu. Tanrı’dan iyi birşey vermesini imanla istediğinizde, size arzuladığınızdan çok daha fazlasını verecektir.

52 yaşındaki Marjorie Chisonga, ABD’li misyoner William Harrison Anderson’ın 1905’te Kuzey Rhodesia’da (şimdi Zambiya) ilk Adventist karakolunu kurduğu bölgede bulunan Rusangu Ortaokulunda ev ekonomisi öğretiyor. Misyon sunuları, Anderson’un çalışmalarını destekledi ve günümüzde misyonerler aracılığıyla müjdenin yayılmasına fon sağlamaya devam ediyor. Sunularımız için teşekkür ederiz.